

իլաւ պարտէզ... սիրտն կը խոցուէր
 երբ Յոհաննան մըտքին բերէր .
 իմ սիրելի, իմ աղանիկ,
 Մարիաննա, անբաղդ աղջիկ : —
 Կեցիր քիչ մը, ... երգել ըսկսաւ,
 Ձայն յանտառին տարածուեցաւ .
 Ոչ կրկնիս ¹ այլ Պետրուսիս
 Կողկողագին արձագանգ տայ : ...
 Քիչ մը կ'երգէ, ու կանկ կ'առնէ,
 Մըտիկ կ'անէ, դարձեալ կ'երգէ,
 Ձայնը յօգնած մեղմ կը մարի,
 Այլ Պետրիկէն ձայն ձուն չըկայ :
 Նա՝ չի կըրկներ . — « Մարիաննա
 « Ուր ես սէր իմ՝ Եւ դուրս արի » —
 Զըլըսուիր ձայն, Պետրիկ չըկայ :
 Այլ Բնչ, միթէ ձըգել կարնայ,
 Սկսեալ աղջիկն յայն վիճակին : ...
 Կեցիք նայինք... նոյն միջոցին
 Լուսնեակ վերէն ի մութ յանտառ,
 Իբր յաւերժարս կը նայի վար .
 Մարիաննա կը թափառի .
 Սկսեալն երգը կը դադրի,
 Այլ դեռ սըրտանց սաստիկ կուլայ : —
 Դարձիր մէկ մը խեղճին նայէ,
 Ո՛վ ապերախտ, քօզաք Պետրէ : —
 Յօգնի դադրի Մարիաննա
 Բայց յօգնելը նա չիմանար,
 Առանց Պետրիկ, ի դաշտ յանտառ .

¹ Անուանի երգ : առհասարակ Պողոքաց ծա-
 նօթ :

Մոլորելով թափառական,
 Կ'անցընէ մութը գիշերուան :
 Նոր արեւելք կը կարմըրին,
 Աստղեր ամէն կը ծածկուին .
 Խոցուած սըրտով Մարիաննա
 Իրենց տունին կը մօտենայ,
 Կը մըտնայներս, — մայրն քուն կ'ըլլայ, —
 Խօսրր աչքը նայելով
 « Ա՛խ գիտնայիր, կ'ասէ, մարիկ,
 Թէ ինչպիսի դաժան օձով
 Փաթթելուած է աղջկանդ սըրտիկ : »
 Եւ յանկողին, խօսքն ի բերան
 Կ'իյնայ, ինչպէս ի գերեզման : ...

Հոս կը դադրի բանաստեղծս, բայց
 դեռ անկատար է կամ յախուռն կեր-
 պով աւարտած այս սովորական բնու-
 թեան տեսարանը, ամբողջ այս պատ-
 մութեան մէջ Հոմերական պարզու-
 թիւն կը փայլի, քաղցարին օրիորդաց
 հետ ըրած համառօտ խօսակցութիւնը
 և խրատքն, անդարձ երիտասարդու-
 թեան վերայ հառաչանքն, ամբողջ
 պատմութեան բնական ընթացքն, և
 ցաւալի կատարածն, միով բանիւ այս
 երգն Մարիաննա՝ կրնայ նախագաղա-
 փար համարուիլ փոքր-նուսաց ազգա-
 յին բանաստեղծութեան, և միւս եր-
 գոց հետ ցոյց է մեծի հանճարոյ քեր-
 թողին և անմահացուցիչ անուան թա-
 ռաս Շեվչենքոյի :

Հ. Գ. Գ.

ԱԼԱ ԱՅՐՈ

Թո՛ղ զհայր քոյին և ըզմայր, մի լիցի քեզ տուն դադար .
 Լեր առանձին... Թող չիջին 'ի հոգւոյ քում բնաւ յամբայր
 Կիրք մարդկային... սուրբ լեր դու...
 Առ քեզ երբէք հասցեն մի
 Հըրճուանք գեղոյն աշխարհի,
 Միրոյ, փառաց, հարըստութեան և պօրու
 Միրտ քոյ իցէ սուրբ 'ի ծոցիդ. գիղձս նորուն
 Կարգեալ 'ի սպաս թըշուառ եղբարքդ պարուն :
 Ուր լըսեն ձայն հեծութեան, փութաւ և երթ անխափան,
 Գերւոյն լիցիս գերեկից, վըշտատեսին լեր դարման .

Թող ցաւեսցէ քեզ ուժգին . . . Ձինչըս քոյին բաժանեա՛ւ ,
Աղբատ լիցիս և տընանկ :

Եւ մեծացար դու ահա .

Դէմք քոյին պարզ և համբոյր՝ լիցին չարին ահաւոր .
Եւ քոյ խըրատք վերիվայր դիցեն զաշխարհ ընդհանուր .
Երկրի ծագաց 'ի միւս ծագ հընչեսցի ձայնրդ զօրեղ ,
Եւ ահաւոր քան ըզյանթից ճայթեսցին բանք ահեղ
Մարգարէից 'ի գըլուխս չարագործաց և պըղծոց :
Ամենայն այր անօրէն՝ կոր 'ի գըլուխ սըրտիւ խոց
Հարկանիցի զգողանի Տեսանողիդ առաջի . . .
Այլ գիտեա՛ քաջ , Մարգարէ անարգ յիւրում գաւառի .
Վասն արուխեանց սըրբադործ , աշխարհ ըզքեզ զըրպարտէ ,
Եւ դաւադիր աշակերտ մատնել ըզքեզ պատրաստ է :
Փարխեցին կեղծաւոր պըսակ 'ի փոց անկանի .
Եւ քարշեսցեն զքեզ 'ի դատ պըետորին յատենի :
Անդ խաղասցեն շուրջ ըզքեւ , իբր զհայհոյիւ օրինաց ,
Եւ խառնադանճն դոչեսցէ , 'ի վրէժ քինու մոլեխանձ ,
« Ի խաչ , ի խաչ » : Դատաւորն՝ առ երկիւղէ՛ն առ 'ի շահ ,
Չարչարալից դատապարտ՝ ըզքեզ տացէ առ 'ի մահ :
Նախատակո՛ծ մեռցիս դու , 'ի ձեռն դահճաց մահախոց ,
Չերդ թընամի մարդկութեան , կամ որպէս այր չարագործ :
Անցցեն տարիք . . . Այլ զօրեղ սերմըն յաւանդ .

Տըւեալդ յերկիր արդաւանդ՝

Բուսցի 'ի վեր 'ի ժամուն ,

Եւ աճեցեալ , բերցէ հարիւր ընդ միոյն . . .

Թայնժամ և դու յարնիցես . աշխարհ ըզքեզ յիշեսցէ ,
Եւ ըզբաղդ քոյ չարակիր արտասուալից ողբասցէ .
Ի միտ առցէ , թէ քանի՛ ճենճերեցար մեծ սիրով ,
Եւ որպիսի՛ ողջակէզ մատեար նոցա , արեամբ քով :
Դատապարտիդ կանգնեսցին խորանք սեղանք փառաւորք ,
Եւ պըսակիդ փըշեղէն՝ երկիր պագցեն թագաւորք :

Տօնք տարեկանք տօնեսցին ,

Համբոյրք սիրոյ խառնեսցին

Եղբայրական՝ 'ի սըրտէ ,

Ընկեր ցընկեր ձայն տացցէ .

« Հըաք 'ի վեր քան ըզհրաշս են համբուն ,
Վարդապետ մեր՝ էառ ինքնին Յարոտքիւն :

Ա. ՊՈՐՈՎՈՐԱՎՈՐՈՅ. Ռոս կենդանի հեղինակ :

Թարգ. Հ. Բ. Բ.